خبر

«شکرستان» از پخش در ماه رمضان تا سینمایی شدن

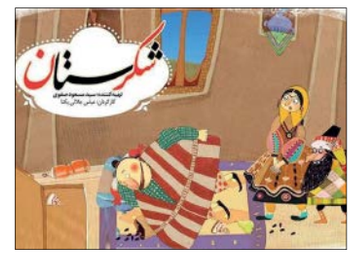

تهیه‌کننده «شکرستان» از ادامه تولید این مجموعه، ساخت انیمیشن‌های دو دقیقه ای برای مبارزه با کرونا و تهیه نسخه سینمایی آن خبر داد.

سیدمسعود صفوی تهیه‌کننده «شکرستان» در گفتگو با صبا درباره آخرین وضعیت ساخت ویژه برنامه‌های انیمیشنی با موضوع مبارزه با بیماری کرونا توضیح داد: از زمانی که کرونا به عنوان یک بیماری همه گیر مطرح شد، مرکز پویانمایی صبا پیشنهاد کرد که ما با کاراکترهای «شکرستان» انیمیشن‌های دو دقیقه‌ای در قالب آموزش مقابله با کرونا و با موضوع توصیه‌های اصلی مراکز بهداشتی و پزشکی بسازیم.

وی ادامه داد: مرکز پویانمایی صبا دو هفته قبل از شروع سال ۹۹ این پیشنهاد را مطرح کرد. اگرچه انیمیشن کاری سخت و زمان‌بر است اما گروه «شکرستان» با فعالیت شبانه روزی توانستند ۱۰ قسمت از این انیمیشن‌ها را برای پخش در عید نوروز آماده کنند.

صفوی درباره ادامه تولید این انیمیشن‌ها با موضوع مبارزه با بیماری کرونا مطرح کرد: ۱۰ قسمت از این انیمیشن‌ها در نوروز ۹۹ پخش شد و در حال حاضر ۱۲ قسمت دیگر در مرحله دوبله قرار دارد و مرکز پویانمایی صبا می‌داند چه زمانی و چگونه آن را پخش کند.

وی همچنین درباره برنامه اصلی «شکرستان» که سری جدید آن در ایام نوروز روی آنتن شبکه نسیم رفت، اظهار کرد: سری جدید «شکرستان» در ۱۰۴ قسمت تولید می‌شود. تاکنون ۴۸ قسمت از «شکرستان» تولید شده است که ۱۳ قسمت آن در نوروز ۹۹ از شبکه نسیم پخش شد. تصمیم داریم حدود ۲۵ قسمت دیگر از «شکرستان» را در ماه رمضان روی آنتن ببریم.

تهیه‌کننده «شکرستان» در ادامه درباره آخرین وضعیت ساخت نسخه سینمایی این انیمیشن نیز عنوان کرد: محمدرحیم لیوانی از زمانی که رییس مرکز پویانمایی صبا شد اولین توصیه‌ای که به ما کردند این بود که حال که بیش از یک دهه است «شکرستان» تولید می‌شود به فکر نسخه سینمایی آن باشیم چراکه مردم با کاراکترها، فضا و قصه آشنا هستند.

او ادامه داد: ما از همان زمان کار را شروع کردیم. چند مرحله پیش رو داشتیم. اول آنکه باید به یک قصه فوق العاده خوب که در فضای «شکرستان» و انیمیشن باشد و مخاطب را روی صندلی سینما بنشاند، داشته باشیم. وقتی مخاطب فیلم سینمایی رئال می‌بیند، سوپراستار و بازیگران فیلم مخاطب را همراه خودش می‌برد اما برای انیمیشن قصه باید توان بیشتری داشته باشد تا بتواند مخاطبان به ویژه کودکان را جذب کند. از سوی دیگر به دلیل آنکه انیمیشن «شکرستان» پیش زمینه دارد، نمی‌توان هر قصه‌ای را برای آن انتخاب کرد و باید با فضا و کاراکترها هماهنگ باشد.

به گفته او کارهای پژوهشی لازم برای تهیه نسخه سینمایی این انیمیشن در حال انجام است.

بهنوش بختیاری وارد میانبر شد

بهنوش بختیاری به جمع بازیگران مجموعه تلویزیونی میانبر اضافه شد.

به گزارش جام جم، بهنوش بختیاری بازیگر سینما و تلویزیون به مجموعه تلویزیونی «میانبر» به تهیه‌کنندگی محمد صالحیان و کارگردانی یزدان فتوحی پیوست.

بهنوش بختیاری آخرین بار با برنامه سلام تهران با محمد صالحیان همکاری داشته و اکنون پس از ۲۵ سال باردیگر در سریال میانبر با یکدیگر همکاری می‌کنند. میانبر هم مثل دیگر آثار او از بار اجتماعی و طنز برخوردار است. میانبر مضمونی اجتماعی و کمدی دارد و محوریت داستانش درباره ساکنین یک آپارتمان و اتفاقات شیرین پیرامون آنان است.

غلامرضا نیکخواه، رضا شفیعی‌جم، محمود جعفری، شهین تسلیمی، آرش نوذری، بهراد خرازی، مرضیه صدرایی، حمید نیک‌نبرد، سالار کریمخانی، فاطمه مرتاضی و ... گروه بازیگران این سریال را تشکیل می‌دهند.

سلبریتی‌ها به تنهایی مجری نمی‌شوند

مدیر شبکه پنج سیما تأکید کرد که از این پس در برنامه‌های تولیدی این شبکه سلبریتی‌ها به تنهایی اجرا را برعهده نخواهند داشت و حضورشان در برنامه با همراهی یکی از مجریان شبکه خواهد بود. سعید آشنا، مدیر شبکه پنج سیما در گفت‌وگو با مهر با اشاره به حضور سلبریتی‌ها در برنامه‌های این شبکه به عنوان مجری و رویکرد این شبکه نسبت به استفاده از چهره‌ها در سال جاری بیان کرد: از این پس رویکرد ما این است که اگر چهره یا سلبریتی‌ای قرار بود در شبکه به اجرا بپردازد، حضور ایشان در کنار مجریان تلویزیون باشد. به این ترتیب هیچ سلبریتی‌ای از این پس به تنهایی برنامه‌ها را اجرا نخواهد کرد. او در توضیح نمونه‌های اجرای این رویکرد توضیح داد: در ویژه‌برنامه تحویل سال شبکه هم محمد علیزاده در کنار هیراد حاتمی (از مجریان شبکه پنج) این برنامه را اجرا کرد. اکنون مسابقه «پنج ستاره» تنها برنامه‌ای است که یک بازیگر به تنهایی آن را اجرا می‌کند که آن هم پیش از این روی آنتن بوده است.

رادیو نمایش در فراخوانی از هنرمندان تئاتری برای اجرای نمایش در رادیو دعوت کرد

رادیو نمایش فراخوانی برای حضور گروه‌های تئاتری در این فضا منتشر کرده است

با رادیو، تئاتر تعطیل نیست

فاطمه شهدوست
رسانه

کرونا که دیگر شنیدن اسمش عادت هر روزه‌مان شده، این روزها زندگی همه ما را به شکلی تصرف و درگیر خود کرده است اما امروز خیلی کاری به آن نداریم و می‌خواهیم از اتفاقی بگوییم که این روزها توسط رادیو نمایش رقم خورده، ماجرا از این قرار است که بعد از بریده شدن پایمان از سالن‌های تئاتر و دیگر تجمع‌های هنری، رادیو نمایش از گروه‌های علاقه‌مند دعوت کرده تا کارهای خود را به شکل نمایش رادیویی برای مخاطبانشان ارائه دهند، اتفاقی که علاوه بر تئاتری‌ها این فرصت را فراهم می‌کند تا من و شما هم بتوانیم شنونده بخشی از نمایش‌هایی باشیم که هر کدام داستانی دارند.

البته که این قضیه شاید خیلی به نمایشنامه‌خوانی نزدیک باشد اما مدیر رادیو مایش می‌گوید تمهیداتی را در نظر گرفته‌اند تا این تمایز هر چه بیشتر به چشم بیاید. القصه که این اتفاق باعث شد تا ما به سراغ تئاتری‌ها برویم و از آنها جویای ویژگی‌های این ماجرا شویم.

رادِ: این فراخوان می‌تواند باعث شود که هنرمندان و چهره‌های دیگری به جز بازیگرانی که در رادیو هستند به این فضا اضافه شوند

حمایت از تئاتری‌ها

حمیدرضا افتخاری مدیر رادیو نمایش

شروع ماجرا: طبیعتا تغییر یا بهتر بگویم تحمیل سبک زندگی جدید رسانه را نیز تحت تاثیر قرار می‌دهد. درحالی که گروه‌های تئاتری امکان ارائه نمایش در سالن‌ها را ندارند، در راستای حمایت از این گروه‌ها تصمیم گرفتیم تا به این شکل چراغ تئاتر را در کشور زنده نگه داریم.

البته فراخوان پیش از سال جدید انجام شد و چند تجربه محدود و موثر هم داشتیم، همین تجربه باعث شد آن را فراگیر کنیم و به عنوان یک فراخوان عمومی اعلامش کنیم تا هر گروه تئاتری که امکان تبدیل نمایش خود به یک نمایش رادیویی را دارد اعلام امادگی کند و نمایش خود را به صورت رادیویی به مخاطبان خود ارائه دهد.

پیامد این اتفاق: بخش بزرگی از یک کار هنری ارائه تفکرات گروه است و این جدای بخش مادی آن است، به همین دلیل وقتی فرصتی برای ارائه نباشد حتما هنرمند دچار رخوت و احساس یاس می‌شود، ازهمین رو تصور می‌کنم این فرصت کمک کند تا شور و شوق به جامعه تئاتر برگردد، هرچند ما تمهیدی برای حمایت مالی از این گروه‌ها هم داریم.

ملاک انتخاب: نمایش‌هایی که امکان تبدیل به نسخه رادیویی را داشته باشند و از نمایشنامه‌ای بهره ببرند که در چارچوب سیاست‌های صداوسیما باشد.

چهره‌ها هم می‌آیند؟ ابتدا اعلام آمادگی گروه‌ها مهم است، بعد از آن به ترتیب اعلام و البته بعد از بررسی مواردی که قبلا عرض شد کارها انتخاب می‌شود، در ضمن هماهنگی‌های با خانه تاتر هم صورت گرفته تا این نهاد نیز به انجام فراخوان کمک کند.

بازخوردها: در همین فرصت کوتاه و دو روزه‌ای که فراخوان اعلام شده است بازخوردهای خوبی گرفته‌ایم اما هنوز برای اظهار نظر درباره سرنوشت طرح کمی زود است، دوستان علاقه‌مند می‌توانند در برنامه استودیو هشت رادیو نمایش که اخبار این اقدام را پیگیری کنند.

کارآفرینی و حمایت: در این طرح زحمت گروه‌ها بی‌اجر نیست و تلاش شده تا بودجه‌ای برای حمایت مالی از گروه‌ها تامین شود، اما همانطور که گفتم نفس اجرا مهم است که ارتباط مجدد مخاطب تئاتر را با گروه‌های نمایشی برقرار می‌کند.

تفاوت با نمایشنامه‌خوانی: این بحث کمی تخصصی است و شاید در این مجال نگنجد، نمایش رادیویی تفاوت‌های ماهوی با نمایشنامه‌خوانی دارد که از جمله آنها کارگردانی برای اجرای صدا پایه، بهره‌گیری از جلوه‌های صوتی (افکت)، توجه به منظر (پرسپکتیو) صدا و موارد دیگر است.

اصول بهداشتی: با توجه به این‌که تولید نمایش‌های رادیویی در حال حاضر انجام می‌شود و این تولیدات با حفظ فاصله‌گذاری مورد نظر وزارت بهداشت و با رعایت موازین بهداشتی انجام می‌شود، مشکلی برای ضبط این نمایش‌ها وجود ندارد و تمهیدات لازم برای حفظ سلامت افراد اندیشیده شده است.

یک اتفاق دیگر: علاوه‌بر این فراخوان، رادیو نمایش در حوزه نمایشنامه‌نویسی نیز برنامه‌ای دارد که تحت عنوان یک مسابقه نمایشنامه‌نویسی انجام خواهد شد، فراخوان این مسابقه نیز از اول اردیبهشت‌ماه اعلام می‌شود و علاقه‌مندان به حوزه نمایش رادیویی می‌توانند در این مسابقه شرکت کنند.

بازگشت تله‌تئاتر به تلویزیون

در کنار رادیو، تلویزیون هم قرار است تا دوباره به سراغ تئاتر برود و مثل قدیم‌ترها که تله‌تئاتر پای ثابت بخشی از برنامه‌ها به‌خصوص در شبکه چهار بود، اتفاق تازه‌ای را رقم بزند. موضوعی که حتما می‌تواند نقطه عطفی برای پیوند دوباره تلویزیون با دنیای نمایش‌ها باشد. این ماجرا باعث شد تا محمدامین نوروزی، مدیر گروه فرهنگ و هنر شبکه چهار از کم و کیف احیای مجدد تله‌تئاترها به ما بگوید:

تله‌تئاتر و احیای مجدد آن موضوعی است که از ابتدا که به شبکه چهار آمدم، جزو اهداف و انگیزه‌هایم برای فعالیت بود. الحمدلله در شبکه چهار با این مواجه شدم که این موضوع جزو مطالبات و اولویت‌های مدیریت محترم شبکه نیز هست و می‌خواهم این نوید را بدهم که طبق هدف‌گذاری‌هایی که درشبکه چهار برای سال ۹۹ دیده شده است، به امید خدا تولید جدید آثار تله‌تئاتری به شبکه چهار بازمی‌گردد.

ما در حال برنامه‌ریزی و تصمیم‌گیری در این خصوص هستیم. یکی از هدف‌گذاری‌های اولیه برای رسیدن به خروجی‌های مطلوب این است که به سراغ نمایش‌هایی برویم که در چندساله گذشته اجراهای موفقی داشتند و درعین حال با فرهنگی عمومی جامعه ما همسویی دارند، صرفا کارهایی برای یک طبقه خاص نیستند و کمتر در گروه آثار ترجمه‌ای قرار دارند.

هدف‌گذاری کوتاه مدت دیگر، اجراهای بلک باکسی با شخصیت‌های کم است که می‌تواند سریع‌تر به تولید برسد و توجه‌ها را دوباره به سمت تله‌تئاتر جمع کرد. ما در شرایطی هستیم که ابتدا به ساکن باید توجه‌ها را دوباره به سمت تله‌تئاتر جمع و آن را احیا کنیم تا بتوان شرایط بهتری برای کارهای بزرگ‌تر فراهم کرد. لذا در مرحله اولیه به دنبال پخش آثاری هستیم که این توجه و نگاه را به سمت این هنر مهجور مانده جلب کنیم.

بنظرم تولید تله تئاتر برای تلویزیون جزو یکی از ضرورت هاست. چراکه یکی از پربیننده‌ترین بخش‌های تلویزیون آثار نمایشی و سریال‌هاست و از سوی دیگر تئاتر و تله‌تئاتر بهترین جایگاهی که می‌توان از آن بازیگران، نویسندگان و کارگردانان تازه‌نفس و خلاق به عرصه نمایشی وارد کرد که پویایی فضای نمایشی با ورود چهره‌های جدید و خلاق حفظ شود و دچار رکود و تکرار نشویم. شبکه چهار به واسطه قدمت و سابقه‌ای که برای هنردوستان دارد، بهترین جایگاه برای چنین اتفاقی است و امید داریم با همکاری و مشورت دلسوزان این عرصه بتوانیم، دوباره تله‌تئاتر را در تلویزیون احیا کنیم.

نوروزی: تئاتر و تله‌تئاتر بهترین جایگاهی است که می‌توان از آن بازیگران، نویسندگان و کارگردانان تازه‌نفس و خلاق به عرصه نمایشی وارد کرد

فرصتی برای شنیدن صداهای تازه

ایرج راد- رئیس هیات‌مدیره خانه تئاتر

انتقال حس: این اتفاق در حقیقت نوعی نمایشنامه‌خوانی خواهد بود و دیگر تئاتر نیست. البته گاهی این امکان وجود دارد که اثر به نمایش رادیویی تبدیل شود و حال و هوای نمایشی داشته باشد اما خیلی وقت‌ها فضای نمایشنامه‌خوانی را در آنها می‌بینیم مثل اتفاقی که گاهی با حضور تماشاچی‌ها برگزار می‌شود و حس موجود در کار را به مخاطب هم منتقل می‌کند.

فرصت تازه: این فراخوان می‌تواند باعث شود که هنرمندان و چهره‌های دیگری به جز بازیگرانی که در رادیو هستند به این فضا اضافه شوند. شاید مردم هم دوست داشته باشند که با صداهای تازه‌تری از طریق برخی چهره‌هایی که رادیویی نیستند آشنا شوند و از این قاب شنونده آنها باشند. می‌توان گفت این تنها تفاوتی است که به وسیله جریانی که برای حضور تئاتری‌ها در رادیو شکل گرفته، رخ داده است، اتفاقی که می‌تواند جذابیت خودش را داشته باشد.

نمایشنامه‌خوانی یا تئاتر: در این فضا باید شیوه‌ای درنظر گرفته شود که تفاوتی بین آثار ارائه شده با دیگر نمایش‌های رادیویی ایجاد شود تا جذابیت دیگری هم داشته باشد. حال نمی‌دانم چه تصمیمی برای این موضوع گرفته شده، شاید بشود با قطع کردن نمایش و حضور کارگردان روی آنتن یا طراحی‌های دیگر این تمایز را ایجاد کرد.

تمایز و جذابیت: این خیلی هم خوب است که فضا برای ورود گروه‌های تئاتری به رادیو و رقم زدن یک اتفاق تازه باز شده منتهی همانطور که گفتم شیوه اجرای آن است می‌تواند ماجرا را جذاب‌تر کند. علاوه بر این اگر به عنوان کارآفرینی به این موضوع نگاه شود، می‌توان گفت زمینه نسبتا خوبی فراهم می‌شود تا در این روزها که نمایشی روی صحنه نمی‌رود، هنرمندان بستری برای ارائه کارشان داشته باشند، آن هم در فضایی که می‌شود بحث فاصله‌گذاری را هم در نظر گرفت چراکه روی صحنه این امکان وجود ندارد و بازیگران باید نقششان را ایفا کنند.

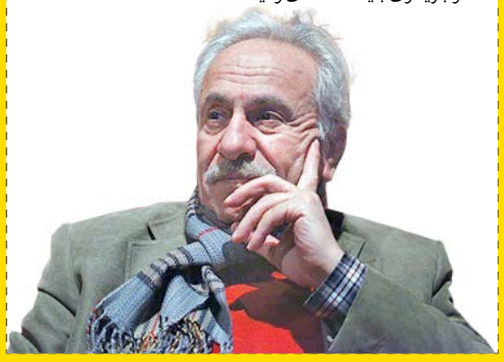

استودیوهای غیراستاندارد

صفا آقاجانی، که سال‌هاست طعم تئاتر را هم روی صحنه و هم در رادیو چشیده و به ما چشانده است، درباره این اتفاق می‌گوید:

ماجرای قرنطینه: در چنین روزهایی که امکان اجرای نمایش‌های صحنه‌ای وجود ندارد، طبیعتا رادیو می‌تواند فرصتی برای شنیدن نمایش را فراهم کند. با این حال اجرای نمایش رادیویی در یک استودیو کوچک با چند میکروفون که در حضور چندین نفر انجام می‌شود، جزو مواردی است که مفهوم قرنطینه را زیر سوال می‌برد و امیدوارم که این ماجرا ختم به خیر شود. تا جایی که من استودیوها را می‌شناسم امکان ایجاد تغییر در آنها چندان فراهم نیست و نمی‌شود در آن بهداشت را طوری رعایت کرد تا در معرض این ویروس قرار نگیریم. اگر من جزو تصمیم‌گیرندگان این رویداد بودم، پیشنهاد می‌کردم که نمایش‌های تک نفره و نهایتا سه نفره نوشته و آماده شود تا هم فاصله‌گذاری رعایت شود و هم تولید ادامه پیدا کند.

کمک به تئاتری‌ها: این ماجرا از وجه اقتصادی نمی‌تواند کمک چندانی به گروه‌ها کند، اما از این نظر که بچه‌ها حاصل کاری که برای آن زحمت کشیده‌اند را در فضایی ارائه کنند، این اقدام اتفاق موثری است چراکه عرضه اثر برای هنرمندان این حوزه اهمیت زیادی دارد و باعث می‌شود که از این روزن کارشان را ارائه کنند.

مخاطبان نمایش: تئاتر فقط صدا نیست و از تمام امکانات انتقال پیام در آن استفاده می‌شود و اغلب این موارد در رادیو جمع و تنها جلوی میکروفون اجرا می‌شود. در این فضا تنها با ایجاد پرسپکتیو می‌شود نمایش را به همان شکل نمایشنامه‌خوانی اجرا کرد به همین دلیل نمی‌شود از آن انتظار ارائه تمام ویژگی‌های نمایشی را داشت. با همه اینها نمایش‌های رادیویی جزو اتفاقاتی‌اند که تا امروز خواهان خود را داشتند و جذابیتشان را حفظ کرده‌اند.